

A napján meghozta a következő

V É G Z É S T

A versenyt korlátozó megállapodás közbeszerzési eljárásban büntette és más bűncselekmények miatt a számon indult büntetőügyben a bíróság

az által a nyomozó hatóság napján kelt feljelentést elutasító számú határozata ellen előterjesztett felülbírálati indítványt elutasítja.

A végzés ellen fellebbezésnek nincs helye.

I N D O K O L Á S

..... országgyűlési képviselő napján „Milyen eljárás indult a közbeszerzések ügyében?” címmel írásbeli választ igénylő kérdést nyújtott be az országgyűlés elnökének, melynek címzettje a legfőbb ügyész volt. Az országgyűlési képviselő beadványa az internetes portálon napján megjelent „Megtaláltuk a tenderkirály cégeket és a várost, ahol több száz megbízást nyertek” című oknyomozó tudósításon alapult. Az országgyűlési képviselői kérdésben leírtak az előterjesztő álláspontja szerint a hűtlen kezelés, a vesztegetés, a hivatali visszaélés büntették, valamint a kartell bűncselekménynek a gyanúját vetette fel.

A Legfőbb Ügyész az országgyűlési képviselő kérdését feljelentésként értékelte és azt elbírálás végett a nyomozó hatósághoz továbbította.

A az országgyűlési képviselői beadványt feljelentésként bírálta el, és azt a napján kelt számú határozatával a hűtlen kezelés büntette, a vesztegetés büntette, a versenyt korlátozó megállapodás közbeszerzési és koncessziós eljárásban büntette miatt, mivel a bűncselekmény gyanúja hiányzik, míg a hivatali visszaélés büntette miatt, mivel a cselekmény nem bűncselekmény, utasította el.

A nyomozó hatóság feljelentést elutasító határozatában az alábbi tényállást állapította meg.

..... országgyűlési képviselő-án "Milyen eljárás indult a közbeszerzések ügyében?" címmel írásbeli választ igénylő kérdést nyújtott be az országgyűlés elnökének, melynek címzettje legfőbb ügyész volt. A Legfőbb Ügyészség az országgyűlési képviselő által feltett kérdést feljelentésként értékelte és továbbította a rendőrség felé.

A feljelentés alapját a-én internetes portálon megjelent cikkben szereplő elemzés képezi, mely szerint óta kiírt hazai közbeszerzések között magas az olyan kiírások száma, amelyekre csak egyetlen cég jelentkezett, óta folyamatosan nőtt a korrupciós kockázattal terhelt közbeszerzések száma, illetve évtől ugrásszerűen megnöttek egyes személyek érdekeltségében lévő cégek által megnyert állami megrendelések, mely 12 %-ot tesznek ki, míg az-ben 16 % volt.

Az elemzés szerint továbbá-ben egy meg nem nevezett fideszes településen ... cég szinte képtelen volt veszíteni a kiírt közbeszerzéseken, melyek közül az egyik közbeszerzési pályázaton indulva mindegyiket megnyerte, a második cég pályázaton nyert meg oly

módon, hogy csak ... alkalommal vesztett, míg a harmadik cég pályázatot nyert és vesztett.

A kiírt közbeszerzési pályázatok alapján felkért, a cikkben elemzett folyamatot értékelő szakértő szerint az ajánlatkérő keretmegállapodást kötött egyetlen céggel, így a keretmegállapodás nyertese pedig ezután "mindent vitt", amit ennek a megbízásnak a részeként írtak ki a következő évben. Az eljárás menete oly módon lett kialakítva, hogy kiírtak egy alapeljárást meghatározott időszakra, amin mindenki indulhatott, de valójában olyan versenykorlátozó feltételekkel volt ellátva, amelynek valószínűleg senki más nem tudott megfelelni.

Az elemzés szerint tehát a cégek valójában nem több száz közbeszerzést nyertek meg, hanem a

szervződés szerint csak tőlük rendelhették meg a kiíró igénye szerinti ütemezésben és bontásban a szükséges munkákat. A pályázatot kiíró pedig valamiért úgy döntött, hogy szétbontja az igényeit, amely a hivatalos Közbeszerzési Értesítőben úgy jelent meg, mintha külön közbeszerzésekben lettek volna nyertesek a gazdasági társaságok, mikor már elméletben is kizárt volt, hogy más induljon az adott pályázaton.

A cikkben megjelent adatok szerint a keretmegállapodás önmagában jó megoldás lehetett, mert

előzetes tervezésre sarkallta a kiírót, így ha több céget hirdet nyertesnek az alapeljárásban, akkor a későbbiekben őket tudja versenyeztetni anélkül, hogy minden alkalommal külön közbeszerzést írta ki és mindig újranyitná a teljes piac felé a versenyt.

..... újságcikkre alapozott beadványában megfogalmazott kérdések több, a Büntető

Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvényben (továbbiakban: Btk.) megfogalmazott bűncselekmény - így hűtlen kezelés, vesztegetés, ún. kartell, valamint hivatali visszaélés - tényállási elemeiből áll össze.

A nyomozó hatóság feljelentést elutasító határozata indokolásában a Btk. 376. §-a szerint hűtlen kezelése bűncselekménye kapcsán kifejtette, hogy ezen bűncselekmény csak szándékosan követhető el és a feljelentés adatai alapján nem állapítható meg konkrét vagyonkezelői kötelességszegés és az sem, hogy ezzel összefüggésben vagyoni hátrány keletkezett volna.

A Btk. 290. § (1) bekezdése szerinti vesztegetés büntette kapcsán a nyomozó hatóság határozata indokolásában kifejtette, hogy a bűncselekmény elkövetési magatartása az előny adása, illetve ígérete, mely előnynek jogtalannak kell lennie, azaz az elkövető tevékenységével kell kapcsolatban állnia.

A nyomozó hatóság álláspontja szerint a feljelentés olyan adatot, tény, információt, amely - csupán egyszerű gyanú szintjén is - objektíven alátámasztaná azt, hogy az előny megszerzésének - adásának vagy ígéretének - jogi alapja nincs, vagy annak feltételei, okai nem állnak fenn, nem tartalmaz. A cikkben megjelölt adatok, szubjektív következtetések nem minősülnek sem a bűncselekmény gyanújára utaló tényállításhoz, sem pedig erre utaló adatnak.

A Btk. 420. § (1) bekezdése szerinti versenyt korlátozó megállapodás közbeszerzési és koncessziós eljárásban büntette kapcsán határozata indokolásában kifejtette, hogy a horizontális kartellt létrehozását tiltja a hatályos jogi szabályozás, míg a vertikális kartell a Btk. ezen törvényi tényállásába nem illeszthető.

A Btk. 305. §-a szerinti hivatali visszaélés büntette kapcsán határozata indokolásában kifejtette, hogy a feljelentésként értékelt írásbeli választ igénylő kérdésben forrásként megjelölt cikk alapján nem állapítható meg az, hogy hivatalos személy szegte meg kötelességét, túllépte hatáskörét, vagy hivatali helyzetével egyébként visszaélt volna.

A nyomozó hatóság határozata indokolásában megállapította továbbá, hogy országgyűlési képviselő által előadott, a médiában megjelent hírekre alapozott cselekmények a felsorolt bűncselekmények elkövetésére utaló feltételeket, illetve adatokat nem tartalmaznak.

Hangsúlyozta, hogy a Közbeszerzésekről szóló 2015. évi CXLI. törvény 104. §-ában meghatározottak szerint az ajánlatkérő - sajátos beszerzési módszerként – közbeszerzését keretmegállapodás útján is megvalósíthatja, a jogszabályban meghatározott feltételek mellett.

Kifejtette továbbá, hogy sem a feljelentés, sem a média hírek nem tartalmaznak adatot arra, hogy ezt bűnös magatartás tanúsításával érték volna el. Amennyiben a nyomozó hatóság tudomására olyan tények jutnak, amelyek bűncselekmény elkövetésének gyanúját igazolják, csak akkor van helye a nyomozás elrendelésének.

A nyomozó hatóság ezt követően a Be. CV/A. fejezetében foglaltak szerint járt el. A feljelentés elutasítása ellen a feljelentő felülbírálati indítvánnyal nem élt, így a nyomozó hatóság a határozat anonimizált formájának közzétételéről intézkedett 2023. április 6. napján.

Az eljárás során a büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény (a továbbiakban: Be.) 817/C. § (6) bekezdése szerinti határidőben - a Be. 817/C. § (7) bekezdése alapján - 2023. május 5. napján képviselőjében felülbírálati indítványt nyújtott be a nyomozó hatósághoz, melyben a feljelentést elutasító határozat hatályon kívül helyezését és a nyomozás vagy az eljárás folytatásának elrendelését kérte az alábbi indokok mentén:

A felülbírálati indítványban foglaltak szerint a sérelmezett határozat indokolásából megállapítható, miszerint a nyomozó hatóság nem végzett tényleges nyomozati cselekményt. Az elérhető adatokból megállapítható, hogy vélhetően feljelentés kiegészítésére sem került sor. A feljelentőként figyelembe vehető országgyűlési képviselő meghallgatására nem került sor, tőle újabb bizonyítékokat, iratokat lehetett volna beszerezni, továbbá a feljelentés kiegészítés körében adatgyűjtés is kezdeményezhető a Be. 267. § (1) bekezdés alapján a közhiteles nyilvántartásokból, a rendőrség és a NAV nyilvántartásaiból.

A felülbírálati indítvány előterjesztőjének álláspontja szerint a nyomozó hatóság határozat az országgyűlési képviselő kérdésében szereplő számos gazdasági társaság, gazdasági esemény, közbeszerzési adat figyelmen kívül hagyásával csupán az internetes portálon megjelent visszás statisztikai adatokat jelenítette meg, a feljelentés számos konkrétan megnevezett szereplőjével, szervezettel, cselekményekkel szemben.

A felülbírálati indítvány előterjesztőjének álláspontja szerint a határozat csupán azon bűncselekményi törvényi tényállások kifejtésével foglalkozik, amelyek a feljelentésként értékelt kérdésben szerepelnek, nem vizsgál számos, más esetlegesen szóba jöhető bűncselekményt, pl. Európai Unió pénzügyi érdekeinek sérelme, költségvetési csalás, pénzmosás, közokirat-hamisítás, hamis magánokirat felhasználásának bűncselekményét. Álláspontja szerint a nyomozó hatóság kötelezettsége lett volna a szóba jöhető deliktumok felmerülése mindegyikének a vizsgálata, akár a Be. 111.§-ában szereplő szignalizáció jogintézmény alkalmazásával, azaz feljelentés elutasítás esetén is a rendőrség kötelessége a költségvetési csalás büntette, pénzmosás büntette elkövetésének vizsgálata céljából a hatáskörrel és illetékességgel rendelkező NAV Bűnügyi Főigazgatósága részére a szignalizációs jelzést megküldeni további intézkedések végrehajtása céljából.

A nyomozó hatóság a feljelentés elutasítás okaként megjelölt törvényi hivatkozást részletesen nem fejtette ki annak ellenére, hogy az országgyűlési képviselő feljelentése számos részletes információval bír.

Kifejtette a felülbírálati indítvány továbbá, hogy a gyanú hiányának jogi és ténybeli, ok-okozati összefüggése is hiányzik, továbbá az indokolásban szereplő, több alkalommal visszatérő médiahírekre való hivatkozás a feljelentés adataival teljesen ellentétes, iratellenes. A feljelentésnek értékelhető alapirat tartalma ellentétben áll a nyomozó hatósági határozat indokolási részében kifejtettekkel tényadatok, információk, következtetések, a bűncselekmény elkövetésének gyanúja megállapíthatósága tárgyában.

Álláspontja szerint nyomozás elrendelésének hiányában minden kétséget kizáró módon bűncselekmény elkövetését sem lehet kizárni. Előadta továbbá, hogy a nyomozó hatóság határozatának indokolási részében álláspontja szerint igyekezett a feljelentés információit csupán médiahírnek beállítani és az abban szereplő információkon nagyvonalúan továbblépni, ezzel elkerült egy részletes mindenre kiterjedő nyomozást, nyomozó csoport felállítását.

A felülbírálati indítvány előterjesztőjének összegezett álláspontja szerint szükséges a nyomozás elrendelése és lefolytatása, majd az elvégzett nyomozati cselekmények után lehetséges a jogkövetkezmények levonása.

AFőügyészség..... számú átiratában a felülbírálati indítványra észrevételeket tett és azzal együtt megküldte a nyomozati iratokat. Álláspontja szerint a Be. 817/F. § (2) bekezdés a) pontja alapján az alaptalan felülbírálati indítvány elutasítása indokolt. A főügyészség álláspontja szerint az elutasítás jogcíme helyesen egységesen, valamennyi bűncselekmény vonatkozásában a bűncselekmény hiánya. Az, hogy a nyomozó hatóság az elutasítás jogcímét részben helytelenül jelölte meg határozatában nem volt lényeges kihatással a feljelentés elutasítására.

A felülbírálati indítvány nem alapos.

A bíróság rögzíti, hogy a Be. 817/F. § (4) bekezdésében írtak vizsgálatát végezte el, amit kizárólag a Be. 817/A. § (1) bekezdés szerinti közhatalom gyakorlásával vagy közvagyon kezelésével összefüggő Be. 817/A. § (1) bekezdés c) pont ce) alpontja szerinti hűtlen kezelés bűncselekménye, a Be. 817/A. § (1) bekezdés a) pont aa) alpontja szerinti vesztegetés bűncselekménye, a Be. 817/A. § (1) bekezdés e) pontja szerinti versenyt korlátozó megállapodás közbeszerzési és koncessziós eljárásban bűncselekménye, valamint a Be. 817/A. § (1) bekezdés b) pontja szerinti hivatali visszaélés bűncselekménye gyanújának felmerülésével kapcsolatban folytatott le, mivel a feljelentésként kezelt beadványban megjelölt körülmények ezen, a feljelentést elutasító határozatot hozó nyomozó hatóság hatáskörébe és a Be. CV/A. fejezetében szabályozott külön eljárás körébe tartozó bűncselekményre utalnak.

A bíróság előjáróban leszögezi, hogy a jelen ügy tárgyát egy feljelentésként értékelt országgyűlési képviselői Legfőbb Ügyészhez intézett kérdéseket tartalmazó beadvány képezi. Ezen beadvány alapját pedig kizárólag egy internetes oknyomozó portál cikke képezi. Mindezekre tekintettel a „feljelentőnek” értelemszerűen nem lehettek birtokában bizonyításra alkalmas okiratok, más tényről tudomása sem lehetett, különben a szó valódi értelmében feljelentést tett volna. Ahhoz, hogy a bíróság jelen ügyben megalapozott döntést hozhasson, először is összevetette az ominózus cikk teljes tartalmát a feljelentésként értékelt beadványban, illetve a nyomozó hatósági határozatban foglalt tényállással. Az interneten a kérdéses oknyomozó cikk mind a mai napig elérhető, ezek alapján megállapítható, hogy mind a feljelentésként értékelt beadvány, mind a tárgyi feljelentést elutasító határozatban foglalt tényállás azonos. Természetesen jelen ügy és a kérdéses oknyomozó cikk sem mentes a

politikai tartalmaktól, ezen keresztül is szükséges értékelni a tárgyi feljelentésként értékelt beadványt és a feljelentést elutasító határozatot.

A Be. 381. § (1) bekezdés a) pontja szerint az ügyészség és a nyomozó hatóság a feljelentést elutasítja, ha a rendelkezésére álló adatokból kitűnik, hogy a feljelentett cselekmény nem bűncselekmény.

A Be. 381. § (1) bekezdés b) pontja szerint az ügyészség és a nyomozó hatóság a feljelentést elutasítja, ha a rendelkezésére álló adatokból kitűnik, hogy a bűncselekmény gyanúja hiányzik.

A Be. 380. § (1) bekezdése szerint az ügyészség vagy a nyomozó hatóság a feljelentés kiegészítését rendeli el, ha a rendelkezésre álló adatok alapján a nyomozás elrendeléséről vagy a feljelentés elutasításáról nem lehet dönteni.

A nyomozó hatóság a Be. feljelentés vizsgálatára vonatkozó szabályainak betartásával eljárva feljelentés kiegészítést alappal nem rendelt el, így nem gyűjtött adatot és további iratok, adatok csatolását nem kérte a feljelentőtől, mivel ahogyan arra a bíróság fentebb már utalt a „feljelentőnek” értelemszerűen nem lehettek birtokában bizonyításra alkalmas okiratok, más tényről tudomása sem lehetett, különben a szó valódi értelmében feljelentést tett volna, nem pedig pusztán kérdéseket intézett volna a Legfőbb Ügyészhez. Tehát a nyomozó hatóság a rendelkezésére álló adatok - a feljelentésben foglaltak alapján - alapján megalapozottan tudott döntést hozni a feljelentés elutasítása kérdésében, ezen adatok alapján a nyomozás elrendelésére jelen esetben törvénysértő módon került volna sor.

A nyomozó hatóság vizsgálta, hogy a nyomozás elrendelésének feltétele, a bűncselekmény gyanúja fennáll-e.

A feljelentésként értékelt beadvány 4. oldalának II. pontja az alábbiakat tartalmazza: „Mindezek alapján az ügyben reálisan felvetődhet a Btk. 376. §-ában írt hűtlen kezelés büntette, a 290. §-ban rögzített vesztegetés büntette, a Btk. 420. §-ban meghatározott versenyt korlátozó megállapodás közbeszerzési és koncessziós eljárásban büntett és a 305. §-ban szabályozott hivatali visszaélés büntette megalapozott gyanújának megállapíthatósága.”

Ezen feljelentésként értékelt beadványban idézett és megfogalmazott állítások voltak azok, amelyek az ott írt bűncselekmények egyszerű gyanúját vethették fel, így mindenképpen helytállóan döntött a Legfőbb Ügyész az országgyűlési képviselő kérdésként megfogalmazott beadványának feljelentésként történő kezeléséről.

A nyomozó hatóság körültekintően vizsgálta azt, hogy ezen bűncselekmények gyanúja fennáll-e, illetve, hogy a feljelentett cselekmény bűncselekmény-e. A nyomozó hatóság által megállapított tényállás nem hiányos, mivel az a feljelentésként értékelt beadványban és annak tárgyát képező oknyomozó cikkben írtakat teljes körűen tartalmazza, másrészt a tényállás nem felderítetlen, mivel a „feljelentő” beadványa mellé okiratokat nem csatolt, esetlegesen felmerülő bizonyítékokat sem jelölt meg beadványában. A felülbírálati indítványban foglaltakkal ellentétben - ahogyan arra a főügyészség észrevételében is helyesen utalt - a nyomozó hatóság kizárólag a feljelentésben foglaltakkal kellett érdemben foglalkoznia, azon túl nem terjeszkedhetett.

A nyomozó hatóság a hűtlen kezelés, vesztegetés és a versenyt korlátozó megállapodás közbeszerzési és koncessziós eljárásban bűncselekmények tekintetében részletesen indokolta a bűncselekmény gyanújának hiányára alapozta a feljelentés elutasítását, amivel a bíróság

csak a feljelentés elutasításának jogcíme tekintetében nem értett egyet az alábbiak szerint.

A Btk. 376. § (1) bekezdése szerint, akit idegen vagyon kezelésével bíztak meg, és ebből folyó kötelességének megszegésével vagyoni hátrányt okoz, hűtlen kezelést követ el.

A feljelentésként értékelt beadvány nem tartalmaz konkrét tényállítást, adatot, információt arra vonatkozóan, hogy a közszférát érintően bárkit megbíztak volna idegen vagyon kezelésével és értelemszerűen arra sem, hogy tudomása szerint bárki az ebből folyó kötelességének megszegésével bármilyen vagyoni hátrányt okozott volna akár Magyarország, akár az Európai Unió költségvetésének. Így a feljelentésként kezelt beadványban foglaltak szerint a hűtlen kezelés bűncselekménye nem állapítható meg, mégpedig bűncselekmény hiányában.

A Btk. 290. § (1) bekezdése szerint, aki gazdálkodó szervezet részére vagy érdekében tevékenységet végző személynek vagy rá tekintettel másnak azért ad vagy ígér jogtalan előnyt, hogy a kötelességét megszegje, büntett miatt három évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő.

A feljelentésként értékelt beadvány a vesztegetés büntette tekintetében sem tartalmaz konkrét tényállítást, adatot, információt arra vonatkozóan, hogy a közszférát érintő gazdálkodó szervezet részére vagy érdekében bárki bárkinek jogtalan előnyt adott, ígért volna azért, valaki a kötelességét megszegje, így a vesztegetés büntette sem állapítható meg, mégpedig bűncselekmény hiányában.

A Btk. 420. § (1) bekezdése szerint, aki a közbeszerzési eljárás, illetve a koncesszióköteles tevékenységre vonatkozóan kiírt nyílt vagy zártkörű pályázat eredményének befolyásolása érdekében az árak, díjak, egyéb szerződéses feltételek rögzítésére vagy a piac felosztására irányuló megállapodást köt, vagy más összehangolt magatartást tanúsít, és ezzel a versenyt korlátozza, büntett miatt egy évtől öt évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő.

A nyomozó hatóság határozata indokolásában, a versenyt korlátozó megállapodás közbeszerzési és koncessziós eljárásban bűncselekménye tekintetében ismétlést nem igénylő módon, igen alaposan és részletesen kifejtette a horizontális és vertikális kartell fogalmak közötti alapvető különbséget és helyesen mutatott rá, hogy a vertikális kartell nem illeszthető a Btk. 420. § (1) bekezdésébe. Így a feljelentésként értékelt beadványból és az annak alapjául szolgáló cikkből a versenyt korlátozó megállapodás közbeszerzési és koncessziós eljárásban bűncselekménye sem állapítható meg, mégpedig bűncselekmény hiányában.

A bíróság is - ahogyan a nyomozó hatóság határozatában is – kiemeli, hogy a közbeszerzésekről szóló 2015. évi CXLI. törvény 104. §-ában meghatározottak szerint az ajánlatkérő - sajátos beszerzési módszerként – közbeszerzését keretmegállapodás útján is megvalósíthatja, a jogszabályban meghatározott feltételek mellett. Tehát erre a megoldásra törvény, mégpedig a közbeszerzésekről szóló törvény ad jogszabályi lehetőséget, így fogalmilag fel sem merülhet bűncselekmény elkövetése/megvalósítása.

E körben a bíróság megjegyzi, hogy az oknyomozó cikk által meg nem nevezett, így teljesen ismeretlen szakértő is kijelenti a cikkben, hogy a keretmegállapodás önmagában jó megoldás lehetett, mert előzetes tervezésre sarkallta a kiírót, így ha több céget hirdet nyertesnek az alapeljárásban, akkor a későbbiekben őket tudja versenyeztetni anélkül, hogy minden alkalommal külön közbeszerzést írna ki és mindig újranyitná a teljes piac felé a versenyt. Az oknyomozó cikk is leszögezi, hogy „tehát a cégek valójában nem nyertek el több száz „megbundázott” közbeszerzést, hanem a szerződés szerint csak tőlük rendelhették meg a felújítási munkákat a kiíró igénye szerinti ütemezésben és bontásban.”

A cikk végén ezen ismeretlen szakértő által elmondottakra hivatkozva kijelenti, hogy a szakértő szerint „az egyetlen nyertessel megkötött keretmegállapodás viszont a legális lopás legtökéletesebb eszköze.” Ezen kijelentés nyilvánvalóan csak hangulatkeltésre alkalmas, bűncselekményre vagy annak egyszerű gyanúja felvetésére semmiképpen.

A nyomozó hatóság a hivatali visszaélés bűncselekménye tekintetében a bűncselekmény gyanújának hiányára alapozta a feljelentés elutasítását, amivel a bíróság mindenben egyetértett az alábbiakra tekintettel.

A Btk. 305. § (1) bekezdése szerint az a hivatalos személy, aki azért, hogy jogtalan hátrányt okozzon vagy jogtalan előnyt szerezzen

- a) hivatali kötelességét megszegi,
 - b) hivatali hatáskörét túllépi, vagy
 - c) hivatali helyzetével egyébként visszaél,
- büntett miatt három évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő.

A feljelentésként értékelt beadványból és az annak alapjául szolgáló cikkből sem állapítható meg az, hogy a közhatalom gyakorlása tekintetében bárki, mint hivatalos személy szegte volna meg kötelességét, túllépte volna hatáskörét, vagy hivatali helyzetével egyébként visszaélt volna, így a hivatali visszaélés bűncselekménye sem állapítható meg, mégpedig bűncselekmény hiányában.

A bíróság végezetül megjegyzi, hogy - ahogyan arra fentebb már utalt - alapvetően téves a felülbírálati indítványt előterjesztő hatóság azon álláspontja, mely szerint a nyomozás elrendelésének hiányában minden kétséget kizáró módon bűncselekmény elkövetését sem lehet kizárni. Kiemeli a bíróság, hogy - ahogyan arra e körben is helyesen utalt a főügyészség észrevételében - nyomozás elrendelésére kizárólag akkor van lehetőség, ha a bűncselekmény elkövetésének egyszerű gyanúja fennáll.

Jelen esetben azonban a feljelentés elutasítására egyes vizsgált bűncselekmények esetében bűncselekmény gyanúja hiányában, még egy bűncselekmény esetében bűncselekmény hiányában került sor, tehát a bűncselekmények egyszerű gyanúja sem volt megállapítható. Erre figyelemmel a nyomozó hatóságnak - a felülbírálati indítványban előadottakkal szemben - más hatóságok felé szignalizációval sem kellett élnie.

A bíróság álláspontja szerint azonban - egyetértve e körben is a főügyészség észrevételében foglaltakkal - helyesen a nyomozó hatóság által vizsgált valamennyi bűncselekmény esetében a feljelentés elutasításának helyes jogcíme a Be. 381. § (1) bekezdés a) pontja szerinti ok, vagyis a feljelentett cselekmény nem bűncselekmény.

A Be. 817/F. § (2) bekezdése szerint, ha az indítvány elbírálásának nincs akadálya, a bíróság nem ügydöntő végzéssel határoz, amelyben

- a) az indítványt elutasítja vagy
- b) a támadott határozatot hatályon kívül helyezi.

A Be. 817/F. § (4) bekezdése szerint, a bíróság a támadott határozatot akkor helyezi hatályon kívül, ha a) a támadott határozat megalapozatlan,

- b) az ügyészség vagy a nyomozó hatóság a támadott határozatban jogszabályt helytelenül alkalmazott, vagy
 - c) a támadott határozat indokolása a rendelkező résszel ellentétes,
- és ez lényeges hatással volt a feljelentés elutasítására vagy az eljárás megszüntetésére.

Figyelemmel ezen felhívott jogszabályhelyekre a bíróságnak a felülbírálati indítvány elbírálása során megváltoztatási jogköre nincsen, ezért a feljelentés elutasításának helyes jogcímét csak megjegyezni tudta, ez értelemszerűen lényeges kihatással nem volt a feljelentés elutasítására, hiszen a helyes döntés mindenképpen a feljelentés elutasítása volt.

Mindezek alapján a nyomozó hatóság határozata megalapozott, a rendelkező résszel összhangban, logikai hibáktól mentesen adta indokát a feljelentés elutasításának, az általa felhívott, döntésének alapjául szolgált jogszabályhelyeket – valamennyi vizsgált bűncselekményre kiterjedően a feljelentés elutasítása Be. 381. § (1) bekezdés a) pontjának jogcímét leszámítva - helyesen alkalmazta és jelölte meg, a támadott határozat indokolása a rendelkező résszel nem ellentétes, ezért a bíróság a felülbírálati indítványt elutasította a Be. 817/F. § (2) bekezdés a) pontjának megfelelően a Be. 464. § (2) bekezdés e) pontja szerinti hatáskörében a Be. 467. § szerinti eljárásban.

A Be. 482. § f) pontja értelmében jelen végzés ellen fellebbezésnek nincs helye.

Budapest,

..... s.k.
bíró

A kiadmány hitelélül: